

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

2. An expediat Generalis religionum esse perpetuos? Ex p. 3. tr. 2. res.
124.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

eorum, in quibus morantur: nam illis de iure communi subiecti erant, ex cap. obitum. 61. dist. cap. Omnium Basilica, 16. quæst. 3. cap. Monasteria, cap. Abbatibus, 18. quæst. 2. cap. 1. de Offic. ordin. Sed in nostro casu, Religio se subiecti Cardinali N. Episcopo, in cuius Diocesi Monasteria non habebat. Ergo, &c.

8. Et tandem quartò non obstat dicere, (& hoc prima facie videtur validum Argumentum) Canones adductos, non esse intelligendos de Episcopis; quia ex dicto cap. Nullus, de elect. in 6. Nouitius, & Clericus secularis, potest eligi ad Episcopatum Ecclesiæ Cathedralis Regularis, vt immediate præf. Monachis; ait ibi Glossa verb. Regularibus, & in cap. quod Dei timorem, de statu Monach. verb. Regimen. Et rationem adducit Paulus Layman. in 99. Cas. de Præl. Eccles. cap. 16. quæst. 190. quia asserit, Dignitas Episcopalis supplet defectum Professionis. Ergo & in nostro casu, potuit Cardinalis N. Episcopus eligi ad Generalatum, non obstante, quòd Professus illius Religionis non erat, quia dignitas Episcopalis talem defectum supplebat. Non inquam hæc obstant: nam respondeo, casum in argumento adductum, esse casum specialem exceptum ab ipso Pontifice à lege generali; opposita in dicto cap. Nullus, propter rationem, & æqualitatem naturalem, vt seruaretur æqualitas inter seculares, & Regulares: nam sicut Regularis potest assumi ad Episcopatum Ecclesiæ Cathedralis secularis; vt patet ex cap. si Abbatem, & cap. quorundam, de elect. in 6. & Clem. 1. de elect. Ita secularis etiam è conuerso debebat assumi ad Episcopatum Ecclesiæ Cathedralis Regularis. Non tamen ex hoc sequitur, nec potest inferri, Ergo Episcopus secularis potest assumi ad Generalatum alicuius Religionis sine licentia Pontificis; cuius tamen auctoritate assumitur ad Ecclesiam Cathedralis Regularium, absolute, & primariò eligitur ad gubernandos Laicos illius Diocesis, vt patet per accedens, & secundario postea euenit, vt præf. Regularibus, ratione Ecclesiæ Cathedralis Regularis. Et nota, quòd in isto casu, licet quoad alia Regulares subdantur Episcopo seculari, tamen quoad instituta Regularia non recognoscunt alium superiorem, nisi Prælatum Regularem; vt determinauit Paulus III. in quadam Bulla; & Sacra Rota Romana anno 1604. coram Coccino, in causa Ludou. de Torre Archiepiscopi montis Regalis, cum Patribus Benedictinis. Et ita docet etiam Lezana in Summa 99. regul. tom. 3. verbo Episcopus quoad regulares, num. 16. Barbosa de Potest. Episcop. par. 3. Allegat. 105. num. 73. Gratianus, discept. forens. c. 270. n. 4. & alij. Ergo, &c.

9. Itaque ex omnibus supradictis apparet, electionem Cardinalis Episcopi, vel cuiuscumque alius non expressè Professi, in Generalem Religionis, esse illicitam, & inualem, & illam facientes introducerent in Ecclesia Dei rem nouam, & vsque adhuc inauditam.

RESOL. II.

An expediat Generales Religionum esse perpetuos? Ex p. 3. tr. 2. Ref. 124.

§. 1. Affirmatiuam sententiam mordicus tenet Nauarrus commen. 3. de Regul. v. 3. & lib. 3. de stat. Monach. conf. 7. num. 8. Miranda in man. Prælat. tom. 2. q. 7. art. 6. Suarez de Relig. tom. 4. tract. 8. lib. 2. Tom. VII.

cap. 7. n. 5. Azorius tom. 1. lib. 12. c. 20. q. 21. & alij. Ratio est, quia ex temporanea duratione fit, vt Generales certo modo à subditis dependant, cum ab eis deprimi, & erigi possint, & per consequens fit, vt eorum autoritas multum diminuat, cæteras rationes videbis apud citatos DD.

2. Sed his non obstantibus supradictam sententiam non esse ita certam docet Layman Societatis Iesu in 99. canon. c. 17. q. 235. vbi sic ait. Non desunt qui expedire magis existimant, vt Ordinum Prælati in perpetuum instituantur; sed hanc rem difficile est definire, cum ex vtraque parte tam commoda, quam incommoda existant. Ita ille, & ante illum Ioannes Baptista Antonucius, in catechesi Neapolit. lib. 1. de simon. priuat. cap. 6. fol. mibi 184. vbi ita asserit. Ergo licet Nauarrus opinionem de perpetuitate Generalium aliquando probauerim, hodie tamen in hac re anceps sum, cum valde probabiles rationes sint pro vtraque parte, tum propter iustitiam distributionem, tum propter incautam electionem ab initio factam, & præsertim quoad capita Ordinum. Hæc Antonucius; vide etiam Tamburinum de iure Abbat. tom. 1. disp. 23. quæst. 3. n. 4. vbi putat quòd hæc res arbitraria sit, & quòd alterutra pars eligi possit, dummodo incommoda, quæ in vnaqueque illarum contingere possint, quantum fieri possit, euitentur.

RESOL. III.

An in Religione Clericorum Regularium Minorum Generalis possit confirmari ad alium sexennium absque vlla dispensatione? Et deducitur, quod vbi militat eadem ratio, debet esse eadem iuris dispositio. Et quod vbi est eadem ratio, dicitur adesse eadem lex non extensiuè, sed comprehensiuè. Et quod mens legis magis est attendenda quam verba. Ex p. 10. tr. 15. & Misc. 5. Ref. 1.

§. 1. DE hoc casu à Patribus dictæ Religionis interrogatus, testati sunt mihi quendam virum dignitate & sapientia eminentissimum de hæc re consultum in partem affirmatiuam inclinasse ex verbis Constit. p. 4. c. 18. n. 10. vbi sic habetur; Generalis sex annos perduret quantum ab vno ad aliud Generale Capitulum interponitur, si tamen qui in defectu Generalis infra sexennij spatium ad hunc ipsum gradum assumptus perdurauit solummodo ad sequens generale Capitulum, in quo tamen nullatenus confirmari posse volumus. Quæ quidem vltima verba videntur tantum intelligenda de Capitulo generali faciendo post sexennium, in quo Generalis defecit, & in eius loco alius assumptus est, qui perdurauit vsque ad sequens Capitulum; quod probatur ex dictis verbis, in quo tamen nullatenus confirmari posse volumus. Nam dictio, Tamen, est limitatiua, & restrictiua, vt patet ex leg. Ita tamen ff. ad Trebell. & in l. vbi adhuc §. ita tamen, C. de iure dotium notat Ruin. con. 1. n. 12. lib. 4. Mehoch. consil. 146. n. 8. Vulpell. de præpos. & adverb. signifi. sub hæc dicti. qui etiam notat dictam particulam esse diuersificatiuam, diuersificans vnum casum ab alio, & includens quod terminat, & omne aliud excludens. Sed his non obstantibus negatiuè sententiæ ego adhæreo, quia clara sunt verba Constitutionis, nempe Generalem non debere perdurare nisi per sexennium ablata potestate eum confirmandi, & hoc vt necessariò dicendum videtur propter inconuenientia, quæ ex diuturna gubernatione, & ex dicta confirmatione

A 2 matione